

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Olgy Stránské a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jana Čížka ve věci

žalobce: **A. H.**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský soud v Praze**
sídlem náměstí Kinských 5, 150 75 Praha 5

o žalobě proti usnesení žalovaného ze dne 11. 9. 2018, č. j. 54 A 88/2018-9,

takto:

- I. **Žaloba se odmítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), odeslanou dne 26. 11. 2018, domáhá zrušení usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 11. 9. 2018, č. j. 54 A 88/2018-9 (dále jen „napadené usnesení“), jímž byla odmítnuta obdobná žaloba žalobce proti jinému usnesení Krajského soudu v Praze. Žalobce výslovně požaduje zrušení napadeného usnesení a vrácení věci k dalšímu řízení a rozhodnutí. Napadené usnesení označuje za nepřezkoumatelné, subjektivní, nesprávně poučující o možnosti obrany kasační stížností namísto odvoláním a vydané, aniž by pro to byly splněny podmínky řízení, protože usnesení bylo vydáno nepříslušným úřadem a nepříslušnými úředníky. Žalobce výslovně žádá, aby bylo v jeho věci nařízeno jednání.
2. Soud se musel v první řadě zabývat tím, zda jsou splněny podmínky řízení a zda tedy lze ve smyslu § 49 odst. 1 s. ř. s. „projednat věc samu“. Přitom zjistil, že žaloba nenapadá rozhodnutí správního orgánu, nelze ji tudíž projednat meritorně a není tedy splněn zákonný předpoklad pro to, aby ve věci bylo nařizováno jednání. Takový postup je plně v souladu i s čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, neboť právo na veřejné projednání věci se vztahuje na projednání věci samé, tj. na případy, kdy se soud zabývá podstatou podané žaloby, nikoliv však případů, kdy je soud nucen konstatovat, že se věci zabývat nemůže v důsledku nedostatku podmínek řízení.
3. Napadená usnesení přitom byla vydána soudem při výkonu soudní pravomoci, nejedná se tedy o případ, kdy ve věci rozhodoval správní orgán ve smyslu legislativní zkratky zavedené v ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Žaloba tedy vůbec nesměřuje proti rozhodnutí správního orgánu.

4. Žaloba současně není podle svého obsahu ani kasační stížností (jak u obdobné žaloby vyhodnotil samotný Nejvyšší správní soud v řízení sp. zn. 4 As 94/2014).
5. Soudní řád správní nepřipouští, aby byla k žalobě přezkoumávána napadená usnesení jinak než formou (včasné) kasační stížnosti podané k Nejvyššímu správnímu soudu, popř. následné ústavní stížnosti. Žalobce se tedy domáhá něčeho, co soudní řád správní, ale i právní řád jako celek nepřipouští.
6. Proto soudu nezbylo, než žalobu odmítnout, a to podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., podle něž soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
7. V tomto případě nejsou splněny podmínky řízení a jedná se o neodstranitelný nedostatek řízení v podobě nepřislušnosti jakéhokoliv soudního či správního orgánu k projednání věci. Soud žalobu odmítl, aniž by věc postupoval Nejvyššímu správnímu soudu k posouzení podjatosti soudců Krajského soudu v Praze, neboť přihlédl k judikatuře Nejvyššího správního soudu, z níž plyne, že daný žalobce „*svá „práva“ uplatňuje zjevně šikanózním způsobem a výsměšnou formou a nesoudí se veden snahou o meritorní řešení sporu, nýbrž pro samotné vedení sporu*“, v důsledku čehož není na místě neúčelně a neefektivně „*rozebrávat písemný ping pong*“ mezi žalobcem a soudem (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 9. 3. 2016, č. j. 6 As 48/2016 – 20).
8. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., jež stanoví, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 6. prosince 2018

Shodu s prvopisem potvrzuje: A. A.

Olga Stránská, v. r.
předsedkyně senátu